

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἐπανάσταση Ἐθνικὴ μὲ πίστη στὸν Θεό

Τὴν 1η καὶ τὴν 15η Ἰανουαρίου 1822, περίπου 200 χρόνια πρὶν, οἱ Ἕλληνες Ἐπαναστάτες συστήθηκαν στὸν κόσμον μὲ δύο κείμενα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα στὴν νεότερη ἑλληνικὴ ἱστορία: τὴν «**Διακήρυξιν τῆς Ἀνεξαρτησίας**» καὶ τὸ «**Προσωρινὸν Πολίτευμα**

τῆς Ἑλλάδος», δηλαδὴ τὸ γνωστὸ ὡς «**Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου**».

Οἱ Ἕλληνες στὴν «**Διακήρυξιν**» δήλωναν, ὅτι ἡ Ἐπανάστασή τους ἦταν ἐθνικὴ, ὄχι «**δημαγωγικὴ**», δηλαδὴ δὲν ἐντάσσονταν στὸ κύμα τῶν ἐπαναστάσεων τῆς Εὐρώπης.

Ἦταν «**πόλεμος ἐθνικός, πόλεμος ἱερός, πόλεμος τοῦ ὁποίου ἡ μόνη αἰτία εἶναι ἡ ἀνάκλησις τῶν δικαίων τῆς προσωπικῆς ἡμῶν ἐλευθερίας, τῆς ιδιοκτησίας καὶ τῆς τιμῆς**», τὰ ὅποια χαίρονται ἄλλοι Εὐρωπαῖοι Χριστιανοί.

Καὶ συνεχίζει ἡ «**Διακήρυξις**»:

«**Ὁ ὕψιστος Θεὸς μᾶς ἐβοήθησε, καίτοι ὄχι ἱκανὰ προπαρασκευασμένους... εἰς τὸ τοιοῦτον μέγα τῷ ὄντι ἐπιχείρημα· τὰ ὅπλα μας ἐφάνησαν πολλαχοῦ νικηφόρα, πλὴν καὶ πολλαχοῦ εὖρον, καὶ εἰσέτι εὐρίσκουσιν ἀντίστασιν ὄχι μικράν**».

Καὶ καταλήγει:

«**Εἴθε ὁ κραταῖος τοῦ Ὑψίστου βραχίον νὰ ἀνυψώσῃ καὶ ἀρχομένους καὶ ἄρχοντας, τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον, πρὸς τὴν πάρεδρον Αὐτοῦ σοφίαν, ὥστε νὰ ἀναγνωρίσωσι τ' ἀληθῆ των ἀμοιβαῖα συμφέροντα**.

Καὶ οἱ μὲν διὰ τῆς προνοίας, οἱ δὲ λαοὶ διὰ τῆς εὐπειθείας νὰ στερεώσωσι τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος τὴν πολύευκτον εὐτυχίαν. **Εἴθε! Εἴθε!**».

Ἐν Ἐπιδαύρῳ

τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1822

Ὅταν μὲ τόση σαφήνεια ἡ **Α' Ἐθνικὴ Συνέλευσις** διατυπώνει τὰ κίνητρα τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων στίς ἀρχὲς τοῦ 1822 καὶ διακηρύττει τὴν **θερμὴν πίστη καὶ ἐλπίδα στὸν Θεὸ** ὅλων τῶν Ἀγωνιστῶν, πόσο κωμικοὶ παρουσιάζονται ὅλοι ὅσοι διαστρεβλώνουν τὴν ἱστορία καὶ μιλοῦν γιὰ **ταξικὴ ἐπανάσταση** (ὡς νὰ γνωρίζουν αὐτοὶ περισσότερα καὶ ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὲς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς!).

Ὁ Ἐρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

23.3.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀκαθίστου

† Ἀγίου Νίκωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων